

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 23794

гр. София, 15.09.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 180 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ

като разгледа докладваното от АСПАРУХ ЕМ. ХРИСТОВ Частно гражданско дело № 20211110155385 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК.

По делото е постъпила молба от адв. Г.С., в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК, с искане да се допусне допълване на Определение № 18347/20.07.2022г., като в полза на длъжника Б.К. бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 250.00лв.

В срока по чл. 248, ал. 2 ГПК по делото е постъпил отговор от дружеството заявител, с който се навеждат доводи за частична основателност на молбата.

Съдът като съобрази становището на страните, материалите по делото и закона, намира от фактическа и правна страна следното:

Съгласно процесуалноправната разпоредба на чл. 248, ал. 1 ГПК в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта за разноските.

Молбата по чл. 248, ал. 1 ГПК е депозирана в срока за обжалване на определението, чието допълване се иска, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество молбата и частично основателна, поради следните съображения:

Производството по настоящото дело е образувано по подадено от /фирма/, заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу длъжника Б.К., като същото е уважено и на 01.10.2021г. съдът е издал заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК.

В срока по чл. 414, ал. 2 ГПК по делото е постъпило възражение подадено от длъжника, чрез процесуалния му представител, към което са приложени два договора за правна защита и съдействие.

С разпореждане съдът е дал указания на дружество заявител по реда на чл. 415, ал. 1, т. 1 ГПК, че с оглед депозираното възражение по чл. 414 ГПК може да предяви иск за сумите по издадената заповед за изпълнение. С определението, чието допълване се иска, съдът, на основание чл. 415 ГПК е обезсилил издадената заповед за изпълнение и е прекратил производството по делото, доколкото заявителят не е представил доказателства за иск по чл. 422 ГПК.

С процесното определение съдът не се е произнесъл по искането за присъждане

на разноси в полза на длъжника, като по същество настоящият съдебен състав намира, че молбата се явява частично основателна и в полза на Б.К. следва да бъдат присъдени разноси в размер на 50.00лв. поради следните съображения.

В Определение № 140 от 19.03.2020 г. на ВКС по ч. т. д. № 236/2020 г., II т. о., ТК, е пояснено, че заповедното производство е уредено като едностранно, затова в чл. 7, ал. 7 НМРАВ то е поставено наред с други едностранни производства – производство по обезпечаване на бъдещ иск, производство по издаване на изпълнителен лист. Защитата на длъжника в рамките на тези производства се осъществява чрез обжалване актовете на съда с частна жалба, като в този случай минималното адвокатско възнаграждение се определя по чл. 11 от Наредба № 1/09.07.2004 г. Подаването на възражение в срока по чл. 414 ГПК е основание за инициране на исков процес. По възражението заповедният съд не дължи произнасяне, а указания до молителя за предявяване на иска по чл. 422 ГПК. То няма самостоятелен характер и е само формалната предпоставка за прерастване на заповедното производство в състезателно и двустранно, а не израз на материалноправната защита на длъжника, в този смисъл – определение № 45/23.01.2019 г. на ВКС, ТК, I т. о. по ч. т. д. № 3074/2018 г., споделяно от настоящия съдебен състав.

По аргумент от изложеното следва извода, че при подадено възражение от длъжника, се дължи възнаграждение по реда на чл. 6, т. 5 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, което е в размер на 50.00лв. В този смисъл Определение № 1821/23.08.2021г. на СГС, постановено по гр.д. № 7006/2021г. Над уважената част от 50.00лв. до максимално претендирания размер от 250.00лв., молбата се явява неоснователна.

На следващо място за пълнота следва да се отбележи, че съгласно практиката на СЕС, обективизирана в решения постановени по дела С-427/16 и С-428/16, съдът, след като съобрази фактическата и правна сложност на делото, може да присъди възнаграждение под определения минимален размер по Наредба № 1 за минималните адвокатски възнаграждения.

За пълнота следва да се отбележи и това, че с молбата се прави искане в полза на длъжника да се присъдят разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 250.00лв. Към възражението обаче са приложени два договора за правна защита и съдействие с общ размер на възнаграждението 170.00лв., единият за сумата от 150.00лв., а другият за сумата от 20.00лв. На следващо място в приложения на л. 24 Договор за правна защита и съдействие № 0931415 е уговорено възнаграждение в размер на 20.00лв., но не е индивидуализиран начина на плащане на същото /в брой или по банков път/, нито са представени доказателства, че сумата е заплатена.

Единствено приложеният на л. 25 договор отговаря на изискванията, залегнали в т. 1 от Тълкувателно решение № 6/2013г. доколкото в същия е отразено изрично, че уговореното възнаграждение е заплатено в брой, респективно в тази част договорът има характер на разписка, удостоверяваща заплащане на сумата.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 248, ал. 1 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА на основание чл. 248, ал. 1 ГПК, Определение №18347/20.07.2022г., постановено по настоящото ч.гр.д. № 55385/2021г., по описа на СРС, ШГО, 180-ти състав, **като:**

ОСЪЖДА /фирма/, ЕИК *****, да заплати на **Б. СТ. КР.**, ЕГН *****, сумата от **50.00лв.** – адвокатско възнаграждение, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** молбата за разликата над присъдените 50.00лв. до максимално претендираните 250.00лв.

Определението подлежи на обжалване, в едноседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____